

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA I MCEJ CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 15 LISTOPADA 1802. ROKU W SOBOTE

z Petersburga V. S. 4. Listopada.

Półkownik Okulow przyjęty w służbę do Nafzeburgskiego regimentu muzkietyerów. Półkownik Łukianow mianowany komendantem Woroneżskiego regimentu muzkietyerów. Stanu Konsyliarz Ewreinow będzie Dyrektorem banku asygnacyjnego w Moskwie. — Koleski Konsyliarz Motczanow będący przy kancelaryi Ministra sprawiedliwości, został Konsyliarzem Stanu. Konsyliarz sądu cywilnego Tambowskiego Filonow uwalnia się od służby z pensją zupełnej gaży. Kapitan flotny i. rangi Bocharin w służbę przyjęty należec ma do kancelaryi Ministra handlowego. Stanu Konsyliarz Brusilow, Koleski Serebriakow, umiędzeczni w Departamencie wewnętrznym interesów.

z Wiednia 20. Listopada.

W mieście Crems d. 4 uroczystym obrządkiem, na rozkaz Cesarzski rozpoczęto dawać nauki filozoficznych i matematycznych. W wielkiej sali, przed portretem Monarchy, Prefekt X. Diwald S. P. Profesor miał do licznej publiczności iacińską mowę, oświadczając wdzięczność Panu, emu za łaskawą naukę opiekę. — Po zakończeniu S. yndie Arcy Xiążę Palatinus wyjechał do Budy z Presburga. Uchwały Stanów ogłoszone będą wkrótce; wszystkie trwać mają 3 lata; zatem od nowego Sejmu zmienne, albo też na zawsze będą w prawo zamienione. — D. 26. Października w Seminarie o południu dało się czuć trzęsienie dość mocne, lecz żadnej jednak szkody (tegoż czasu było w Warszawie i we Lwowie) — D. 4. wieczorem W. X. Konstantyn do Brunn przybył, witany od urzędników cywilnych i wojskowych; nazajutrz rano udał się do Ołomuńca. — Z Wenecyi donoszą, iż wdowa Xiężna Parmeńska opuściwszy Państwa swoje przed ogłoszeniem odezwy Stanu Konsyliarza Moreau, wyjechała do Weroni; wojska Parmeńskie przechodzą w służbę Króla Etrusków; już nawet miały ruszyć do Florensy w liczbie głów 1144 — Poseł Francuzki Champagny miał długą rozmowę z W. X. Toskańskim, z której obydwaj odeszli ukontentowani. Zgadnąć trudno, jaki przydatek otrzyma pierwszy do Saltzburga; niektórzy mówią o Brisgau; lecz w tym razie cóżby miał w Niemczech Xiążę Modencki.

z Londynu 5. Listopada.

Ambasador Francuzki Andreofsy wczora przybył z Calais do Dover; garnizon Angielski przyjmował gościa pod broń. Tegoż czasu Lord Whitworth wyjechał do Paryża. — Minister Addington pisał list okólny do Reprezentantów Parlamentowych, przekładając potrzebę zgromadzenia się na d. 16, ponieważ interesy ważne wymagają ich obecności. — Margrabia Wellesley jeszcze na rok następujący zostanie przy Wielkorządach osad wschodnio-indyjskich. Z Bombay wiadomość przyszła, że całe Chiny są dziś w poruszaniu. Cesarz dawno pożądanym raport odebrał o zmartwychwstaniu Lamy; na

rozkaz Monarchy brat zmartwychwstałego przybył do Chin z urzędowym doniesieniem tak ważnego zdarzenia. Cesarz wielkie jemu ofiarował podarunki, i na stopień wysoki wyniosł. — Maratowie rozdwojeni wojnę domową zaczynają wkrótce mają. Z jednej strony Naczelnicy Holkar i Seindia wyprowadzili w pole 130 t. żołnierza; z drugiej Peishwa 200 t.; ta u nich niezgoda nam bezpieczeństwo przynosi, i gruntuje Angielską potęgę na wschodzie. — Co tydzień tysiąc żmłków nalitych z Dover płynie do Francyi; tyleż powraca do Obyczyzny. — Córka Królewicza Xiążęcia Walii w młodzieńczym wieku tak wielki ma dowcip i świetne talenta, że pisarze nasi obiecują w niej narodowi drugą Elżbietę, jeżeli kiedy na Tron wstąpi Królestwa Unią połączonego.

Narzekają Francuzi przeciw zuchwałym uwagom pisarzy Londyńskich; w Paryżu zbiegli Irlandczykowie podobnie o rządzie Angielskim rozglażać zaczęli; lecz policya pisząc im zabroniła; między inni mi był jeden, któremu Addington niedawno wolność przywrócił. Takie pisma i uwagi, przy największej z obu stron do pokoiu skłonności, nie podobno ażeby nie rozstrzyły z czasem umysłów. Admiralicya na wszystkie strony rozsyła okręta z rozkazami tajemnymi. Królewicz Xiążę Clarence pisał do Lorda S. Vincent, ofiarując przyjąć komendę floty, gdy potrzeba wyciągnąć będzie; wielu Officerów oświadczyło się powrócić do służby; przyjazd Generała Andreofsy daie interesom postać nową; biega ogłos, że ma pracować nad handlowym z Anglią traktatem. — Z Ameryki północnej spodziewamy się wkrótce dostać skielec zupełny zwierzęcia Mammoth; będzie to rzecz w Europie nowa, w nowym świecie pospolita; ponieważ tych kości znajduje się bardzo wiele w różnych miejscach, osobliwie w błotach bliskich rzeki. Ohio Mammoth należał do rzedu drapieżnych; pięćkroć był większy od słonia; od czasu dawnego zaginął zupełnie ten rodzaj zwierząt; Europejczycy na początku 16. wieku przybyli już go nie widzieli. Amerykanie, bo i tym na tradycjach nie zbywa, powiada, że gdy przodkowie ich odstąpili praw Bożkich, Stwórca dla postrachu i kary zesłał wielkie Mammoth, które niezbożnych pożerały. Nawróciło się wielu; nad którymi litując się Raywyższy, rzucił pioruny, i drapieżne zwierzęta wytepił, zachowując tylko jedną parę w gorze pewnej zamkniętą dla pamiątki i postrachu, jeśliby kiedy snadź ludzie powrócili na drogę nieprawości.

Od granic Szwajcarskich 30. Października.

Senat obrał Deputatami na Consultę do Paryża: Stathaltera Ruttimana, Senatorów Poudoux i Muller. — Friedberg, 18. Cantonem na początku Listopada swoich obierać zalecił; i funduszem na podróż opatrzyć. Obrani d. 15. w Paryżu stanąć mają. — Verpinac pisał do Ministra zagranicznych interesów: „Donoszę, iż Konsul przychylił się do prośby mojej, pozwolił, ażebym zjechał do Paryża dla publicznych i własnych interesów; poselskie od-

dałem Generalowi Ney, który jako Minister pełnomocny już się prezentował Landammannowi; chciej z nim utrzymywać korespondencją, jak utrzymywałeś ze mną. „Jenner Minister zagraniczny za urząd podziękował; Sekretarz rady wykonawczej zastąpi miejsce do czasu. 104 pólrygada, i 13. regiment kawalerji do Zurich wkroczyły pod sprawą Generala Serrasa. Tamże przybył General en chef Ney, za którym więcej żołnierza pospieszyło. — Rząd natychmiast tymczasowy rozwiązano; dawniejszy powrócił do sprawowania obowiązków. Rokozanie krótko panując wiele osób za śpiuie polityczne uwięzili; wszystkich na wolność puśczone. Sejm Szwajcarski, bo rządową stronę Helwetami nazywać zwykliśmy, chociaż się oświadczał czekać statecznie bagietów Francuzkich, rozszedł się nakoniec d. 28; cokolwiek zostawało ielacze pól bronia żołnierza związkowego, powracają wszyscy do domów. Dywizje Francuzkie zmierzają spiesznie d. S. Gall, Glaris, Schwitz etc. druga pólrygada wojsk posiłkowych Szwajcarskich z Valais do Oberland przybywszy, rozkaz odebrała, do Than powracać; kommandant oney do Berne przysłał wiele ammunicyi ukrytey przez insurgentów w dwóch zamkach, General Rapp jeszcze z Basel nie wyjechał do Paryża; wojska Francuzkie przybywają do kraju; lecz nie w tak znaczney liczbie jakśmy rozumieli; nie liczą nad 20. tysięcy; naywięcej.

W Argow, Bade, Solothurn miała wybuchnąć insurrekcyja; zamiar iey wyrznięcie znaczniejszych republikantów; szczęściem projekt odkryto. W Zurich przed wkroczeniem Francuzów rząd rewolucyjny żądnych rozkazów od rządu naywyższego i Senatu nie przyjął i nie ogłosił. Reding i Sejm iego oddalając się z Schwitz przed nadchodzącym żołnierzem odezwę wydali do Szwajcarów, iż ustępując przemocy i gwałtowi zachowują w całości dla siebie i narodu prawo pisania Konstytucyi wzięte od przodków, zaręczone w Lunewillu. Bataliony insurgentów nad rzeką Reufs rozłożone, rozpięzobneły się za nadejściem Francuzów; General Bachman do innych korpusów przysłał rozkazy, ażeby niezwłocznie rozeszły się do domu.

z Berne 4. Listopada.

Sejm w Schwitz pewnie rozwiązany. Pierwsze rapporta które General Rapp do Paryża z Berne przysłał, skłoniły Konsula że wojsku Francuzkiemu na granicy zostać kazał. Pokazało się wkrótce iż rokozanie stosować się nie chcieli do przepisów odezwę wiadomey; Rapp nowych szukał instrukcyi; Ney wkroczyć musiał do Szwajcarów. Z tej przewłoki korzystając Reding i Bachman, wojsko w Lucerne zmocnili; inne nad rzeką Reufs postawiono; w małych Cantonach zebrala się artyllerya, do Bade zjazd walny nakazano; żołnierze odebrali zalecenie strzelać do żołnierzy Helweckich; już zamyslano o wywołaniu powszechném z kraju rządowych strózników, o wybióraniu zakładników, etc. bo tak w domowey niezgodzie być zwykło. D. 25 Paźdź. stawa w Lucerne Adjutant Generala Ney wzywając Redinga do rozmowy; ten nie chcąc oddalać się z Schwitz, zesłał zastępcę Hirzela z drugim z Seymu Deputatem, którzy następujące oświadczenie przywrócili.

„Prezydent Seymu Cantonów związkowych wezwany imieniem Generala Ney ażeby oświadczył wyraźnie: czyli Sejm przyjmuie odezwę Konsula, imieniem całego zgromadzenia donosi, że d. 15 luźemy postanowili wrócić ziomkom władzę przez nich na nas zlaną, jak tylko Francuzi wkroczą do Szwajcarów; ponieważ nie było myśla nasza podnosić oręż przeciw RPtey. Gdy więc odbieramy wiadomość o zajęciu miast Berne, Basel etc. Francuzkim żołnierzem, Sejm wkrótce rozwiązany zostanie. Dzisiaj oświadczaemy Generalowi Ney, że stosując się do instrukcyi nam danej od

Cantonów, które odstąpić nie wolno, rząd Helwecki uważać będziemy jako przywrócony sął oręża obcego. Nie odstąpiemy świętego prawa, jakie ma naród pisanie konstytucyi dla siebie; wzielismy je dziedzictwem od przodków; zostawić chcemy następcom, co traktat Lunewilski zaręczył uroczyście. Sejm jest przekonany najmocniej, że Szwajcarowie nigdy nie będą spokojnymi i szczęśliwymi, iesli to prawo im powrócone nie będzie. Prosimy Generala, ażeby tę prozbę i prawiedliwą przełożył Konsulowi; tak rozumieli nie tylko Seymujący, ale też każdy Szwajcar Oyczyźnie wierny. „

Po tém oświadczeniu rozeszli się z Schwitz deputowani; wojska Francuzkie zajmować poczęły wszystkie miasta. Urzędników postanowionych w czasie rokoshu złożono do iednego; dawniejsi powrócili; Seymikom Cantonowym kazano wybierać Posłów na Consultę. W Berne Dolder miał za sobą w Senacie 8 głosów; lecz obrał zostać Landammannem, ponieważ rozumie, że na miejscu lepićy usłuży krajowi. General Ney oddając listy wierzytelne Senatowi, mówił ostro przeciw naczelnikom rokoshu, domagając się ażeby rząd sułowie z temi postąpił, którzy sobie przywłaszczają moc deptania praw krajowych, wzruszania domowey i spokojności. D. 29 Października Półkownik Pflyffer, który należał do rady wojenney Konfederatów, do Berne przyniósł wiadomość o rozwiązaniu Seymu i wojska. Natychmiast Ney pospieszył do tych Cantonów, gdzie naywiększe zamieszania panowały chcąc sam być świadkiem przywróconey spokojności; i 3 dni zabawiwszy w drodze powrócił. Blisko Zug przyszło do bitwy między żołnierzem Francuzkim i Szwajcarskim; pierwsi cokolwiek ieńców zagarnęli; ranionych z swojej strony odesłali do Basel. Nie wiemy co dało przyczynę do wasni. Nowe coraz pólrygady Ney odbiera przez Genewę, Hünigues, z artylleryą i kładą; kanonierowie Helweccy do obozu iego poszli; niektórym iednak regimentom do Francyi powracać kazano. W Cantonie Vaud powszechnie nabożeństwo na podziękowanie Bogu, że ten kraj został i spokojny, gdy inne frogięgo zamieszania doznawały. Senator Wieland Ministrem skarbowym naznaczony.

z Paryża 5 Listopada.

Dalsze opisanie podróży Konsula kładnie. Gdy z lvy iechał do Evreux, radzono ażeby wstąpił do Navarre sličnego niegdy mieszkanca X. de Bouillon; nie tam, rzekli, niema krajowi pożytecznego; rękodziela chce oglądać. W Evreux między szeregami wojskowemi postzegł weterana 75 letniego. Jak dawno służy, zpytał się Generala Laroche. — lat 55 — jaką ma gażę — 1600 franków (145 ezer. zł.) nie nie załaga — nie — a z r. RPtey 4 i 5. — nie bynajmniej; z czego Konsul ukontentowanie pokazał. W Evreux podczas wieczery pokazał, iak młsą niemile dysputy i deklamacye ludzi nie znających tolerancyi przeciwko Filozofom i filozofii. Biskupi, powiada, z Paryża do Dycezyi swoich poiechali w naylepszych myslach; lecz ich Konsyliarze i Oficjaltowie nie tętną duchem zgody i pokoju. Rząd wiele dla duchownych uczynił; duchowieństwo wiele czynić musi dla wykonania zamiarów rządowych. „To rzekłszy przytomnych zagrzewał do iedności, pokoju, miłości. Darowałem, przydał, wiele, tak religia czynić radzi; niech więc duchowni zachowają prawo o miłości bliźniego, ażeby religia miłszą i bardziej poważaną była. „

W Louviers przypatrywał się fabrykom sukiennym naydłużey. Gdy przełożony powiedział, że zwycięztwa Konsulowskie, pokój, zachęcenie, rada, i wsparcie, podniosły w krótkim czasie te rękodziela rewolucyą upadłe: Manufaktury wasze, odpowiedział, są naypiękniejsze w Europie; nigdy ich z oka nie puszcze. „Pochwalił porządek, pilność, pracę, rzemieślników obdarzył. W Romilly sam kilka sztuk miedzianych odlat; na pamiątkę bytności Konsula, Do-

zorca fabryki monument zrobić kazał z napisem, iż wiek złoty, wiek szczęśliwy powraca narodowi. Na mowę Maira w Rouen odpowiadając, który klucze od miasta podawał: nie mogę, rzekł, nikomu bezpieczniey powierzyć, iak Mairovi, któremu zaufaia ziomkowie; lecz klucza do Ierc obywatelskich nie dam nikomu. Biorąc zaś Maira do poiaźdu swiego; chcę, przydał, w osobie twojej uczcić wszystkich obywatelów miasta Rouen. D. 31 Października zwiedzał konno okolice onego, i wieszował że rolnictwo znajduję się w kwitnącym stanie. Tegoż dnia urzędnicy munięypalni Konsulowi przyniesli podarek, iaki dawniej Królom dawano, 40 naczyń z konfiturami, 40 butelek wina.

Arcy Biskupowi Cambačeres oświadczył wdzięczność, że Duchowieństwo jego znalazł zgodne, do Ocyżny przywiązane, na wzór Paryskiego. Z Prezydentem apellacyjnego trybunału rozmawiając, gdy się dowiedział, iż ieden tylko wyrok w r. 10 RPtey zkasowany przez Sąd Kassacyjny pochwalił, sprawiedliwość. Zganil trybunałowi kryminalnemu, że dotąd nie wysledzono podpalaczów, którzy rolnikom okolicznym w stodolach niemałą szkodę uczynili; tacy ludzie, powiedział, nigdy utaić się długo nie mogą, lecz pilniey szukać trzeba; zbrodnie widzialne ślady po sobie zwykt zostawiać. Pierwszemu ładowi zganil opieszałość, gdyż wiele Ipraw tuaią zaległych. Z trybunałem handlowym rozmawiał dlugo o knpieckich interesach, pomnożeniu dostatków krajowych, rozkrzewieniu rękodziel. Prezentowali się nakoniec amnetyowani i Emigranci niedawno przywróceni Ocyżnie. Sercem i duszą, rzekł do nich, łączę się z narodem. Zastarzałe przesady wiek pierwey pokonał, niż rewolucya wywracała. Wiadniecie wdzięczność narodowi, który zwyciężywszy, przebacza wam wspaniale. Szukajcie iaką macie okazać wdzięczność za dobrodzieystwo. Duma zawsze niewczesna, w dzisiejszym stanie RPtey cierpią być nie może. „

W dzień Wszystkich SS. Konsul był na nabożeństwie przez Arcy Biskupa odprawioném; wieczorem na teatrze; późniey ukazał się przez kwadrans tylko na balu mieyskim. Nazajutrz witali go wyżsi Officerowie gwardyi narodowej i ochotników korpusu; oświadczył, że rad widzieć ich będzie przy boku swoim, póki w Rouen zabawi. Kazał sobie prezentować wszystkich rycerzów, którzy nadgródę honorową otrzymali; między temi znalazł wielu dawno znaniomych; z twarzy można było czytać, że widział z upodobaniem towarzyszyć prac i chwaliły na wojnie nabytey. — Nie pomylią się od radości mieszkańcy w Rouen; nigdy podobney nie okazywali nikomu Normandowie z przyrodenia zimni, milezacy, i ponurzy; dokadkolwiek uda się Konsul, tłumy ludu otaczają go niezliczone z radośnemi okrzykami. Wypytywał się tam pilnie, iaką przecie u nich karność zachowują żołnierze; i jednogłośnie pochwały usłyszał. — Arcy Biskup z duchowieństwem, Trybunały, urzędnicy, woyskowi, po audyencyi u Konsula, mieli drugą u małżonki jego.

Buonaparte udał się do Elbeuf z Ministrem Chaptal; przypatrywał się dlugo fabrykom sukienym, gdzie rzemieślnika rozmaitego znalazł 20 t; w r. przeszłym ztąd wyszło sukna sztuk 22 t. gdy r. 1789 nie robiono nad 16 t. bez porównania od dzisiejszych podleyszego. Widząc z podziwieniem i radością, że w Elbeuf doiny wszystkie przez samych manufakturzystów są zamieszkałe: miasto, zawołał, do ula podobne, w którym próżniackiego owadu niema. Szczęśliwi urzędnicy, których dozorowi sami tylko ludzie pracowci podlegają. Tu praca rękomią jest powszechnęy spokojnysci, i szczęścia każdego człowieka. „ Zatem wszystkim rzemieślnikom całomiesięczną darował zapłatę; syna Maira wziął do Prytańeum. Powróciwszy wieczorem do Rouen znalazł w ratuszu przygotowany widok, do Paryskiego podobny; produkta wszystkich

rękodziel miasta i Departamentu całego porządkie na widok wystawione. Nazajutrz otoczony gwardyą udał się konno na pole Marsow, na paradę. Szefa 4 regimentu dragonii głośno pochwalił; ten Officer jest wzorem dla drugich w utrzymaniu karności i porządku. Minister morski do Hayre wyjechał; podobno za nim Konsul pośpieszy. Powróciwszy do S. Cloud, ma nową podróż przedsięwziąć do Belgium i Departamentów nad Reńskich.

Pisma urzędowe zawierają nowe następniające uwagi. „ Dla czego przecie fakcy Europejskich insurgentów? Łatwo zgadnąć: pragnie ten kraj, równie iak wyspę Jersey przemienić w gniazdo zrad i spisków; ztąd wychodzić będą wychodzić będą paszkwile; tu bezpieczne znajdą zehronienie kryminalistowie, nieprzyjaciele Francuzcy; ztąd wypadając czynić będą w Departamentach wschodnich RPtey, co drudy w zachodnich czynią z Jersey. Rękodzieła Lyonkie byłyby w nieustannej trwodze; te które dziś podnoszą się z ruiny, i przewagę handlową dla Francyi zktaniają. Jaki z drugiey ssrony ma interes Francya? Chce mieć dobrych sąsiadów, i przyjaciół pewnych. Na południu Król Hiszpański z RPtą zprzymierzony, przez własną chęć i interes: Włoska i Ligurów RPte ściśle z nami połączone. Szwajcary, Bawarya, cnotliwy Badeński Margrabia, Król Pruski, Batawowie, graniczą z nami, na wschod i północ. Tu ani pomocy, ani tolerancyi dla siebie nie znajdzie fakcy Europei nieprzyjazna, która chce zwasnić Mocarstwa lądowe. Nie spi iednak.

Doswiadczają sił swoich w Genui, Szwajcarach, u Batawów. W Berne dokazała przecie; lecz Konsul słowem uspokoił wszystko. Kraj nieszczęśliwy do przeszłego stanu powraca; Francya dziś jest opasana przyiaznami narodami. Takiego owocu godzi się kosztować RPtey po 10 letnich tryumfach, w nadgródę za tyle żarzdów, pracy, trudów, niebezpieczeństw, i ofiary niezmierzoney; ugruntowały dzieło, w Lunewille i Amiens traktaty. Pocóż teraz doswiadczają, co się dotąd nie zrobiło? Czyliż Francuzi stali się nikczemnymi? czy już na siłach zwątleni? Łatwiej jest falom Oceanu wywrócić skałę ogromną, która im się opierała przez 40 wieków; niżeli fakcy nieprzyjazney ludzom i Europie zapalić zgaszoną wojny pochodnią, odnowić straszliwe zpuszczenia na zachodzie; a RPtę zatruwić. „

Konsul względ mając na zasługi zmarłego w S. Domingo Stanu Konsyliarza Benezech, córkom jego po 900 franków pensyi naznaczył. Ten mąż zacny za świadectwem Generała Leclerc, umarł ubogi. W Rouen Chaptal prezentował fabrykanta, który najpierwiey akamity zaczął robić we Francyi; służy w fabryce więcey lat 50. Buonaparte jego pensyą opatrzył. Dał także wielką gratyfikacyą innemu rzemieślnikowi, wynalazcy maszyny cale nowej, za której pomocą robi się płótno na 12 warstach. — W Bresteńskim porcie znajdować się ma do 5 t. Murzynów za wzniesienie rozruchu z wysp odesłanych; niewiadomo co z niemi rząd postanowi; o wyprawie do Louisiany nie słycać.

z Constantinopola 4. Października.

Porta odebrawszy wiadome oświadczenie z Paryża od Ministra Talleyrand, względem zachodzący kłótai między Francyą i Regencyami Afrykańskiem, posłała zalecenie Dejowi Algierskiemu, żeby usiłował ziednać sobie przyjaźń RPtey. Kapitan Basza przyłączył do niego list w najmocniejszy wyrazach. Nowy Posel Cesarski Sturmer przybył do tey stolicy, iako też Dedem Batawski. Ambasador Lord Elgin częste miewa rozmowy z Ministrami Otomańskiem, podobno względem przyszley żeglugi Anglików na morzu czarném.

z Hagi 9. Listopada.

Podczas ostatniej z Anglią wojny, nie raz gdy tak potrzeba kazała, obywatele składkę czynili powszechną, przymuszone pożyczki, na zasilenie skarbu publicznego. Pośród zamieszania i trwogi nie podobna było porządnie czynić, i sprawiedliwie rozkładać daninę, w majątku obywatelskich majątków. Każdy więc sam siebie taxował, oświadczając że tyle, mniej lub więcej wnosić powinien. Ztąd wniesić łatwo, że rozkład nie był sprawiedliwy; podczas pokoju Regencya i prawodawcze zgromadzenie chcąc wszystko zprostować, wyznaczyli mianowicie do miast większych, komisarzy, ażeby naprawili wszystko. Wyznaczeń pełnić obowiązku nie chcieli, iako dla siebie i współ obywateli przykre. Musiał rząd użyć przymusu, grożąc oddaleniem od urzędów; tym przecie sposobem ułożyło się wszystko w Rotterdamie; podobno i w Amsterdamie zklonią się do posłuszeństwa komisarze. Słychać że ci co podczas rewolucyi swój majątek taili, po nowej lustracyi podatek większy płacić będą. Na Mozie puzbrajamy okręta, na których 2 półbrigady Francuzkie wypłyną do Louisiany z Helvoetsluys; eskadra zawinie do Dunquerque, gdzie posilek odbierze w ludziach i okrętach. W Belgium spodziewamy wkrótce pierwszy Konsul; milżonka jego do tej podróży należeć niema. Zgromadzenie prawodawcze przepisało, kto w Batawów do elekcyi ma należeć, iak wiele podatku wnosić do skarbu chcąc Elektorem zostać; ale w tym rozrządzeniu niema nic nowego. Niżsi Officyerowie woysk morskich i lądowych są wolnemi od wszelkich podatków.

JW. z Lipskich Zawiszyna Generałowa Majorowa woysk Rossyjskich zchodząc z tego świata d. 26. Wrzesnia roku terazniejszego w dobrach swoich w Gubernii Mińskiej położonych, testamentem zaleciła, przez Gazety pożegnać iey imieniem familią, krewnych i przyjaciół.

Rząd Gubernski Litewsko-Wileński na skutek rekwizycyi zgo Departamentu Sadu Gł. Gubernii Mińskiej, uwiadamia wszystkich Kredytorów, Summieżników z Dobrami Stty Jana Nikodema Łopacińskiego mieszkających w Gubernii tuteyszej, aby stawali sami do Sadu Exdywizorskiego w dniu 23. następującego Mca xbra w Pttcie Dziśnieńskim w majątku Szarkowszczyźnie odbywać się mającego. Datt Mca 9bra 14. dnia 1802. Roku.

Od Litewskiego Wileńskiego rządu Gubernskiego powtórne doniesienie, ażeby chcący przyiąć na siebie przystawienie ammunicyi potrzebnuej na Pocztylionów Dyrekcyi Litewskiego Pocztamtu, dwuletniey na 150 ludzi, iednoletniey na 124, stawili się z świadectwami na piśmie dla targu i umowy o cenę w Litewskim Pocztamcie na termin: pierwszy d. 3. drugi p. 10. trzeci i ostatni d. 20. ter: Listopada.

JW. Baron Beningsen Generał od Kawalerii Gubernator Woieny Litewski i Kawaler podaje do wiadomości, iż Nayiasniejszy Imperator z nayzyczodroblwzych swoich względów Gabinetowi swojemu wydać rozkaz Rotmistrzowi Szymonowi Bartoszewskiemu Rubli 50, Szlachciance Zofii Burniewiczowej Rubli 100, Szlachciance Katarzynie Rawskiej Rubli 50, i Wdowie Chorażynie woysk Poll. Teresie Ka-

mienieckiej Rubli 50. — Ażeby zatym dla odebrania takowych pieniędzy wspomniane osoby do Kancellaryi Cywilney tegoż JW. Woiennego Gubernatora stawały same, lub przysłały Plenipotentów ostrzegając d. 15 8bra 1802 R. w Wilnie.

Obwieszczaia się Sukcessorowie zesłego JP. Adama Juchniewicza w Dobrach JWW. Koscialkowskich Polepie zwanych, w Pcie Wilkom: leżących zmarłego, aby za wyprobowaniem, że są naybliższymi, do miasta JEGO IMPERATORSKIEY Mości i Pałacu tychże JWW. Koscialkowskich na Subocz ulicy położonego przy byli, spadek dla siebie odebrali, i urzędownie zakwitowali.

Litewsko Wileński rząd Gubernski donosi, aby chcący wziąć w arendowną dzierżawę od 23 Kwietnia r. 1803 na 4 następujące lata Kamienicę w Wilnie na zamkowej ulicy pod N. 193 stojącą, sekwestrowaną za dług u b. tego dzierżawcy mieszczanina Kulika Kommissyi szpitalney należay, stawili się do tuteyszej Izby Skarbowey na termin: 1. d. 3. 2 d. 5. 3 d. 8. Grudnia r. 1802.

Litewsko Grodzieński Rząd Gubernski donosi, aby Kredytorowie i Pretensorowie byłego Litewskiego Kuchmistrza X. Xawerego Ogińskiego zyskiwali należność swoia z jego majątku; ponieważ ten co leży w Pcie Grodzieńskim, to jest miasteczko Przewalki i Palnice zawierający 112. duiz mężkich, za Naywyższym rozkazem idzie pod rząd Graffa Ogińskiego.

Opuszczone i wruing podane, przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach Posesye, zmuszają Magistrat Wileń: do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764 Ru postanowionym jest: aby Posesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, zanieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego prawa, ogólnie wszystkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszalosc ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do uplywienia roku, od daty ninieyszej publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Posesye zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764 Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Po zmarłych rodzicach Dobrzańskich pozostali Synowie; Józef, Albin, Karol, z powodu smierci Opiekuna Karol z domu oddalony znajdując się w Pcie Wilkomirskim u JWW. Morikonich Podkomor. uprasza familią i kogo dąydzie ninieysze uwiadomienie, ażeby jemu o życiu braci jego donieść raczyli. Adres w Wilnie do Staro-zakonnego Leyby Jankielewieza na Niemieckiej ulicy pod Nro 312.